

Félre az intrikával, sok még a feladat!

Senki sem tagadhatja, hogy a párt most igen nagy feladatok előtt áll. Megkezdődött a tagkönyvcserevel kapcsolatos összeírás. De nem egyszerű statisztikáról, szervezési feladatról van szó, hanem igenis, nagy politikai munkáról. A pártbizottság aktivistái, az alapszervezetek vezetősége az összeírás során felkeresnek minden párttagot. Beszélgetnek egymással a kommunista elnökről, a mindennapi munkáról, egymás ügyes-bajos dolgairól és ezekben a beszélgetésekben tükröződik a tömegek hangulata. Meghánnyák-vevük, hogyan tehet ki-ki a maga helyén minél többet a munkáshatalom erősítéséért, a termelőmunka megjavításáért, a munkafegyver szilárdításáért, a párt befolyásának növeléséért.

Minden időben, de most különösen szükség van a jószándékú, őszinte szóra. Ezer még a gond. Bár az emberek általában megértették a múlt év őszén lezajlott események ellenforradalmi jellegét, de a rágalom, a demagógia, a hazugságok mély nyomot hagytak az emberekben. Ezeket csak az élet igazsága, a meggyőző szó oszlathatja szét. S minél emberségesebbek, őszintebbek a szavak, minél jobban felismerik szavaink és tetteink egységét, annál jobban nő a párt befolyása.

Persze könnyű ezt elmondani, de az érvek csatája sokkal keményebb. Téved, aki azt hiszi, hogy csak mi vagyunk a küzdőlény. A párt és az államvezetés múltbeli hibáinak leküzdése nem megy egyszerre. Az ellenség fizikailag vereséget szenvedett, de agitációja, cselvetései ellen naponta újabb és újabb harcra kell vinni. S ennek a harcnak ezernyi változata van. Emlékezzünk csak! Ha a hatalom erőszakos átvétele nem ment, megpróbálkozott az ellenség a gazdasági nyomással. A mindennapi élet minket igazolt. A párt zavára a tömegek szembeszálltak a sztrájkokkal, s megindították az életet jelentő termelő munkát. Győzött a kommunista igazsága. Győzött, mert voltak a pártnak hűséges fiai, akik bátran szembeszálltak az ellenforradalmárokkal által felbőszített elemekkel s bátran hirdették, hogy a kommunista párt nélkül nincs kibontakozás, nincs munkáshatalom. Voltak és vannak hűséges fiai a pártnak, akik ütöttek, ha kellett. Igaz, kockázatos dolog, de mégis csak könnyebb, mint a mindennapi munkában alhatatosan és őszintén kiállni a párt igazsága mellett. És ez a munka is a kommunista dolga. Embereké, akik tévedhetnek, akik nincsenek valamiféle szerrel beoltva, hogy mentesek legyenek az emberi hibáktól.

Ismert dolog, hogy bármilyen nagyok is az ország gondjai, az egyén a maga gondját érzi a legnagyobbnak. S minthogy nem lehet mindent a sokszor vélt igazságok alapján rendezni, könnyen repülnek a jelzők. Valljuk be azt is, hogy bizony nem szűkölködünk kiskirályokban, akik a türelmes, meggyőző szó helyett inkább a parancsolást választották. Nem kell hozni csak egy kis ellenséges agitáció, máris ráragadt a bélyeg a jószándékú vezetőre is. Úgy emlékezünk, hogy az ellenség a jó támadást a párt egysége ellen irányította. Aki úgy gondolja, hogy lemondott erről a szándékról, az nagyon téved. Mi ma is valljuk, hogy a kritika a párt életét erősíti. Enélkül nem is élhet egy uralkodó párt, de nem létezhet meg bennünket a személyek, a párt vagy gazdasági életünk vezető posztjain álló elvtársaink ellen irányuló gátlástalan „kritika.”

Maradjunk csak a saját partunkon. Sorra megnevezhetnénk azokat az elvtársakat, akik a legnehezebb napokban az ellenség nyílt támadásával szemben szervezték a pártot, akik tevékeny segítséget nyújtottak a kárhatalomnak, hogy közéletünket megtszítsuk az ellenforradalmi elemektől, akikre az ellenség nemcsak akkor, hanem most is kétkézzel szórja a rágalmakat. Nem gondolhatunk arra, hogy a támadás a pártunk szél. Nem gondolhatunk arra, hogy az ellenség el akarja terelni figyelmünket legfontosabb politikai és gazdasági munkánktól. Nem egyszer mi is azt tettük, hogy elmerültünk a vizsgálatokban, ahelyett, hogy szervezeti és politikai tapasztalatainkat a párt-szervezetek megerősítésére fordítottuk volna. Pedig az emberek nagyon érzékenyek. Az egyik akna párttitkárát pártiskolára küldte a pártbizottság, de az ellenség már azt a hírt költötte, hogy leváltották. — Mit csinált ez az ember, hiszen az ellenforradalom alatt a legbátrabb, a legműködőképesebb harcosa volt a pártunk? — kérdezték. A másiktól szinte fenntartás nélkül elhitték, hogy a lakásokat megvesztegethetőségi alapon osztja el. Elhitték az emberek, annak ellenére, hogy a hír egy büntetett előéletű, az ellenforradalom idején sokat szereplő egyéntől származik. Elhitték, mert kevesebb a lakás, mint az igénylő.

Úgye tudjuk, hova vezet, ha ismét felüti a fejét a kommunista iránti bizalmatlanság? Nagy árat fizettünk mi egyszer már ezért...

Mi továbbra is megköveteljük, hogy a kommunista fedhetetlen életet éljenek. Nem aszkéta életet, hanem becsületes emberi életet és soha ne feledkezzenek meg arról, hogy kommunista mivoltuk nem kiváltságot, hanem több kötelességet jelent. A nép érdekeinek hűségese szolgálata egyet jelent a párt célkitűzéseivel. A munkásosz-

tály, a párt szeretete egyet jelent az ellenség elleni kiméletlen harccal.

Aki munkát keres és őszintén dolgozni akar a pártban, az talál és kaphat feladatot. Most az a legfőbb tennivalónk, hogy a párt egész tagságát bevonjuk a munkába. Vannak nagy gazdasági feladataink. Értessük meg ezek jelentőségét és töltsük meg politikai tartalommal. Ha valaha, most százszorosan ránk figyelnek az emberek. Az igaz szó mellett tetteket várnak. Van a pártban belül feladat bőven: Folyik a pártoktatás, hogy szélesítsük párttagságunk látókörét. Oszlassuk a kétségeket azáltal is, hogy fenn hirdessük népi demokratikus rendszerünk sikereit. Nyújtsanak segítséget párt-szervezeteink az ifjúság kommunista neveléséhez. Érezzük át és sugározzuk szét a kommunista mozgalom szép és magas színtartását, s mindenek feltételként emeljük magasabbra a szervezeti életet párt-szervezeteinkben.

Ez az, ami ránk vár a tagkönyvcsere során. Mi nem átmeneti jólétet akarunk, tehát a pártéletünk megjavításáért végzett munkánk sem lehet átmeneti. Nem üres szöveg az, hogy számban kisebb pártunk erősebb, mint volt. Bizonyosság erre az eltelt év. Fordítsuk erőnket a párt igazi szolgálatára. Félre az intrikával, mindenki csak annyit végezzon, amennyit képessége szerint a kommunista becsület megkövetel. Ez megneveli a tömegek párt iránti bizalmát, megsokszorozza erőnket, hiszen sok még a tennivaló. A. M.

Helyes kezdeményezés

A Bulgáriába utazó kis csoport tagjai külön munkát vállaltak azért, hogy utazási költségeiket abból fedezzék. A vállalt munka értéke körülbelül 1000—1400 forint. Ez nem nagy összeg, de dicsegetésre méltó, mert a segíteni-akarás mutatkozik meg benne.

Pótolják a hiányzó parkettát

A november 9-i számban megjelent „Feledékenység 32 lakó 3 évi bosszúságával” című cikkkel kapcsolatban közöljük, hogy a Felsőmajori III. épület vakolása folyamatban van. A hiányzó parketta pótlása pedig — a Várpalotai Szénbányászati Trösztől, mint a mostani beruházótól nyert

tájékoztatás szerint — 1958. évi január vagy február havában megtörténik. Ugyanis az ez évi zsúfolt bányászalakás építkezések miatt nem tudnak előbb kivitelezőt találni, illetve ehhez a munkához hozzákezdeni.

Bánhegyi Károly
vb. titkár.

Munkavédelmi verseny eredményei

Október hó folyamán balesetmentes hónapot indítottunk be trösztünk területén. Megállapítható, hogy a mozgalom eredményes volt, mert tröszt szinten a balesetek száma 17-tel csökkent szeptemberhez viszonyítva.

A bányák tisztasága javult, a megalkult KISZ anyagmentő brigádok jó munkája egyes üzemekben rendet teremtett és sok értékes anyagot mentett meg a pusztulástól.

Az októberi eredmények alapján a helyezési sorrend a következő (a baleseti gyakoriság figyelembevételével):

Széntermelő üzemek:	23,5 gyakoriság
1. Herend	53
2. S. II. akna	53
3. Ernő-bánya	73
4. Cser-bánya	80
5. Beszáló-akna	110
6. Kőrlejtés	122,5
7. Ferenc-bánya	136,5

Tehát Herend-bánya továbbra is biztosan tartja az első helyet. Jó eredményt ért el S. II. akna is, mivel rövid idő alatt felküzdötte magát a második helyre (a várpalotai meden-

cében a legjobb). Ezt a jó eredményt úgy érte el S. II. akna, hogy a műszaki vezetés központi kérdéssé tette a balesetek elleni küzdelmet és azt napirenden tartotta.

A legrosszabb eredményt Ferenc-bánya érte el, de ha figyelembe vesszük azt, hogy a külfejtés vég-eredményben külszíni üzem, akkor a sorrendet fel kellene cserélni és a külfejtést utolsónak írni.

A külszíni üzemek helyezési sorrendje:

1. Vegyes-üzem	14 gyakoriság
2. Gépüzem	29

A balesetek csökkentése érdekében beindult mozgalom azonban nem fejeződött be október 31-vel, hanem tovább folyik a IV. negyedévben.

A november havi részeredmények szintén biztatóak és ha a hónap utolsó dekádja is ilyen kedvezően alakul, akkor novemberben még októbernél is jobb eredményről számolhatunk be.

Aránylag sok a baleset novemberben a Beszáló-aknában és Cser-bányában, úgy hogy ezen üzemek felügyeleti kara feltétlenül fokozza erőfeszítéseit a balesetek csökkentése érdekében.

Tábori István.

Munkásszolidaritás az algériai néppel

A November 7 Erőmű dolgozói az üzemi bizottság kezdeményezésére röpgyűlést tartottak az algériai néppel való szolidaritás jegyében. Az

„A November 7 Erőmű dolgozói átérzeve és szolidaritást vállalva a szabadságáért küzdő algériai néppel, kéri, sőt követelik az ENSZ közgyűléstől, hogy alapelveik szerint hozzanak határozatot a népgyilkossággal szemben. Ne csak akkor legyenek aktívak, amikor a népi demokráciák ellen kell tenniük, valamint az imperialisták érdekében. Az algériai háború szervező része annak az imperialista tervnek, melyet a Közel-Kelet országai ellen tervez-

elhangzottak alapján a következő táviratot küldtek továbbítás céljából a SZOT Nemzetközi Kapcsolatok Osztályának:

„Mi ismerjük a haladás és a népek szabadságának esküdt ellenségeit.

Ezért szolidaritással, nemzetközi összefogással harcolunk az algériai népet leigázó imperializmus ellen. Megismételjük követeléseinket, követeljük, hogy adják meg az algériai népek a szabadságot és jelezzék be azt a terrort, ami nem utolsó sorban a szervezett munkásság és a szakszervezetek ellen irányul. November 7 Erőmű dolgozói.”

Szakszervezeti taggyűlés a November 7 Erőműben

A NOVEMBER 7 ERŐMŰBEN november 13-án tartották — a vasas kongresszusra való tekintettel — a szakszervezeti taggyűlést.

Az előadói beszéd ismertette az 1952-ben megtartott XXI. Vasas kongresszus határozatait, az ellenforradalom utáni eredményeket, a gazdasági fejlődést és a dolgozók realitér emelkedését.

Foglalkozott az előadó azokkal a feladatokkal, melyek megvalósítása szükséges, ha az eddig elért életszínvonal biztos anyagi alapját meg akarjuk teremteni és a későbbi állandó emelkedés feltételeit biztosítani akarjuk.

A beszámoló ismertette a szakszervezet elgondolását a bér, nyugdíj, munkaruha és egyéb, a dolgozókat érintő problémákban. A hozzászólások két tárgykör körül csoportosultak: a lakás és a munkaruha.

JAVASOLTÁK a kongresszusnak, hogy adjanak segítséget abban, hogy a készenléti lakótelepen tervezett építkezések engedélyt a városfejlesztési tervre való hivatkozással a tanács ne utasítsa el, mert ha se itt nem építhetünk, se Várpalotán nem kapunk lakást, akkor hogyan alakítsuk ki a törzsgárdát és hogyan tudunk változtatni a jelenlegi nehéz lakáshelyzetünkön. A jövő évre ugyanis újra beterveztünk egy 14 lakásos épületet, 17 millió forint körüli összeggel, ezt valószínű fel-sőbb szerveink jóváhagyják, de hiába van meg az illetékes felsőbb szerveink jóváhagyása és hiába készítettük tervezetet, ha a helyi tanács egyszerűen nem enged meg, hogy a kohó és az erőmű építkezessen.

SOK SZÓ ESEIT a bérezésről is. Itt azonban kifejtették: A vállalatok a bérezés tekintetében négy-féleképpen is követhetnek. Egyrészt helyes ez a köztötség, mert egyes vállalatok és a munkástanácsok „jólétiúsége” igen súlyos problémák elé állította népgazdaságunkat. Azonban a másik oldalról mégsem tudunk ezzel a köztötséggel egyetérteni. A nyári

Otletesen dolgozik a Hangosújság

November 7-e, a nagy ünnep alkalmából kezdte meg adását a péti Hangosújság. Rövid idő alatt is nagy népszerűsége tette szert, érdeklődéssel hallgatják adásait a dolgozók, ami igen górdülékeny és ötletes. Ezért a szerkesztő bizottságot illeti dicséret. A Hangosújság anyagát előre felveszik magnetofon szalagra és zeneszámmal tarkítva ismertetik az eseményeket. A tervek szerint helyszíni riportokat akarnak készíteni, amelyet magnetofonra vesznek, megszólaltatják a dolgozókat. További sikereket a péti Hangosújság munkájához.

időszakban, amikor melegségi pótlékot adtak a gépházban, az azt jelentette, hogy azonos összegben máshonnan csökkenteni kellett.

Ugyanez a megkötöttség vonatkozik a munkaruha kérdésre is. Furcsának tartották azt, hogy 100 milliókat rá mernek bízni az igazgatókra, de ugyanakkor azt a néhány millió forintot, amibe a munkaruha kerül, nem.

A SZAKSZERVEZETI TAGGYŰLÉS e rövid, úgymondván dióhéjban való ismertetésén kívül, még egy dolgot szeretnék megemlíteni. Azt, hogy szerintem mi okozza azt, hogy a dolgozók érdeklődése állandóan csökken az értekezletek iránt és egyre kevesebben jelennek meg azokon.

Az érdektelenség okát nem a munkások közömbösségében kell keresnünk. Hiszen ez elképzelhetetlen, mivel mindenkinek közvetlen anyagi érdeke az, hogy a legcélszerűbben szervezzék meg a termelést, hogy megfelelőek legyenek a munkaviszonyok és igazságos a bérezés.

KÖZELEBB KERÜLŰNK az igazsághoz, ha az érdektelenség okát a szervezésben, az értekezletek levezetésében és abban keressük, hogy a dolgozók javaslatait ritkán követi intézkedés, sőt sok esetben választ sem kapnak. Véleményem szerint ugyanez vonatkozik a szakszervezeti életre is. A dolgozók egy része közömbös a szakszervezettel szemben. De miért? En csak egyet tudok rá mondani, nem tájékoztatja őket senki, hogy milyen sokrétű munkát végez a szakszervezet az ő érdekében. Jó volna, ha rendszeres tájékoztatást kapnának erről. És a szakszervezeti központi vezetők látogassanak le a vidéki üzemekbe. Közvetlenül hallgassák meg a dolgozókat, mert csak így lehetnek biztosak a felől, hogy tárgyilagosan, a valóságnak megfelelően ítélik meg a munkások hangulatát, s csak így tájékozódhatnak kívánságaikról.

Kolman Ferenc

Ismét a MÁVAUT-ról

A Péti Nitrogénművek dolgozói közül újabban ismét sokan panaszkodnak a MÁVAUT-ra. Ugyanis az elmúlt napokban több járat kimaradt a forgalomból, különösen este, amikor Várpalotáról Pétre, vagy Pétről Várpalotára szerettek volna utazni. A méltatlankodás után gyorsan kerítették járatot, de különböző kifogásokkal, hogy nincs kocsi, rosszak a gumik stb. halmozták el az utasokat. Az üzemi dolgozóknak kérése, hogy a MÁVAUT próbálja egy kicsit jobban megszervezni a munkáját, hogy az ilyen bosszúságokat a jövőben az utasok elkerülhessék.